

NORSK LOVTIDENDE

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 52

Utgitt 29 desember

1932

Skrivelse fra Justisdepartementet.

19 desbr.

I henhold til bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 19 august 1932 i medhold av lov nr. 3 av 17 juni 1932 om tillegg til politilovgivningen har Justisdepartementet stadfestet en av herredstyret i Sauherad, Telemark fylke, i møte 10 november 1932 vedtatt beslutning om forandring av politivedtektenes § 16, hvorefter 2. og 3. ledd i paragrafen utgår og 1. ledd gis sådan ordlyd:

«Sammenkomst med dans eller annen sammenkomst av utelukkende eller overveiende selskapielig eller underholdende art må ikke holdes uten tillatelse av politiet, dersom det er adgang for en ubestemt krets av personer eller for medlemmene av forening eller lignende sammenslutning.»

Skrivelse fra Justisdepartementet.

19 desbr.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelige resolusjoner av 16 januar 1925 og 19 august 1932 i henhold til lov nr. 1 av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder, lov av 22 mai 1875 angående adgang til å gi dramatiske og andre offentlige forestillinger m. v. og lov nr. 3 av 17 juni 1932 om tillegg til politilovgivningen, har Justisdepartementet stadfestet en av herredstyret i Holtålen, Sør-Trøndelag fylke, i møter 8 februar, 6 juli og 19 november 1932 vedtatt beslutning om ny politivedtekt for herredet.

Vedtekten lyder således:

§ 1. På offentlig vei må der ikke finne sted oppløp eller sammenstimlen av folk, slagsmål, skrik eller skrål, lek og lignende, hvorved den offentlige orden forstyrres, ferdselen hemmes eller veifarende forulempes. Kortspill er forbudt på og ved offentlig vei.

Som offentlig vei regnes i disse vedtekter enhver vei, plass eller lignende som er bestemt for almindelig ferdsel eller er almindelig beferdet.

§ 2. Når flere mennesker er forsamlet på offentlig vei, er de forpliktet til å rette sig efter politiets anordninger med hensyn til ordenens oprettholdelse og publikums betryggelse.

§ 3. Ingen må på offentlig vei eller utover samme avfyre skytevåben eller avbrenne krutt, fyrverkerisaker eller

19 desbr. lignende. Det samme gjelder også i veiens nærhet når det kan befryktes at hester på offentlig vei kan skremmes ved det. Det er likeledes forbudt på offentlig vei å kaste med sten og sneball eller annet hvorved skade kan voldes, eller veifarende forulempes.

§ 4. Det er forbudt å flytte, bortta, skjære i, skrive på eller på annen måte skjemme trær, plankegjerdet eller andre ting, som støter til offentlig vei.

§ 5. Kjelkeaking eller aking med annet likestillet redskap, f. eks. sparkstøtting, på offentlig vei kan av politiet forbys eller innskrenkes på nærmere angitte steder for kortere eller lengere tid.

§ 6. Hunder som viser sig sinte eller har vist tilbøielighet til å forulempe mennesker eller dyr, ved å gjø eller ved å fare mot dem, skal av vedkommende eier eller besidder holdes vekk fra offentlig vei, eller forsynes med forsvarlig munnkurv efter politiets nærmere bestemmelse. Olme okser og andre farlige husdyr må ikke gå løse på offentlig vei.

§ 7. Lovlig opslåtte plakater må ikke nedrives, tilsoles eller gjøres uleselige.

§ 8. Sammenkomst med dans eller annen sammenkomst av utelukkende eller overveiende selskapelig eller underholdende art må ikke holdes uten tillatelse av politiet, dersom det er adgang for en ubestemt krets av personer eller for medlemmene av forening eller lignende sammenslutning.

Sådanne sammenkomster kan når som helst forlanges avsluttet dersom noe finner sted som forstyrrer den offentlige orden.

Slike sammenkomster skal opphøre kl. 2. Politiet har adgang til å dispensere fra denne bestemmelse.

Dersom sammenkomster som nevnt holdes av næringsdrivende, skal de opphøre senest kl. 23.

En tillatelse som er gitt kan når som helst inndras.

§ 9. Dersom en sammenkomst som omhandlet i § 8 holdes av næringsdrivende, svares en avgift til herredskassen fra kr. 2,00 til kr. 25,00 for hver dag eller aften efter politiets bestemmelse. Avgiften betales forskuddsvis til politiet. Konserter, skuespill eller andre forestillinger eller lignende som gis i veldedige øiemed, inngår ikke under denne bestemmelse. Tvist om øiemedet avgjøres av politiet.

§ 10. Blir en offentlig forestilling, forevisning eller sammenkomst av politiet påbudt avsluttet, plikter de tilstedeværende straks i ro og orden å forlate stedet.

§ 11. Overtredelse av disse vedtekter eller de i henhold til dem gitte bestemmelser straffes med bøter efter straffelovens § 339, 2.

Skriv frå Justisdepartementet.

19 desbr.

Etter fullmakt gjeven ved kongelege resolusjonar frå 16 januar 1925 og 19 august 1932, jfr. lov nr. 1 frå 6 juni 1891 «om politivedtekter for rikets herreder», lov frå 22 mai 1875 «angående adgang til å gi dramatiske og andre offentlige forestillinger m. v.», lov frå 19 april 1899 «til beskyttelse av barn mot bruk av tobakk» og lov nr. 3 frå 17 juni 1932 um tillegg til politilovgivning, har departementet idag stadfest Grane heradstyre sitt vedtak um politivedtekt for Grane herad, Nordland fylke, gjort i møter 30 november 1931, 30 januar 1932, 4 juni 1932 og 19 november 1932.

Vedtekti lyder so:

§ 1. På offentlig veg må det ikkje gå fyre seg upplau, samanstimling av folk, skriking, ståk, slagsmål, stein- eller snøballkasting, skjoting med pil eller noko anna som kan vera til meins for vegfarande. All njoting av rusdrykk, kortspel, speling, dans og leik, er forbode på eller ved offentlig veg.

Med offentlig veg er i denne vedtekti meint alle vegar og stigar og andre stader som er åpne for ålmen ferdsla, eller der det er ålmen ferdsla.

§ 2. Aking på kjelke eller spark, skilauping og liknande kan politiet heilt eller for ein del nekta på nærare fastsette vegar.

Tjorar ein hestar eller andre dyr ved offentlig veg, må det vera so forsvarleg gjort at dei ikkje kan slita seg. Heller ikkje må dei nå hurt i vegen.

§ 3. Lovleg uppslegne plakatar og kunngjeringar må ikkje øydeleggjast eller på nokon måte skadast.

§ 4. Offentlege konsertar, framsyningar og tilstellingar av alle slag, tilskipa av tilreisande folk, skal ikkje haldast utan løyve frå politiet for kvar gong. Løyvet vert gjeve til ein einskild ansvarleg person, og politiet kan når som helst taka løyvet att.

For kvar slik tilstelling krev politiet inn ei avgift åt heradskassa frå 10 til 50 kronor. Politiet fastset kor stor avgifta skal vera.

Under denne paragrafen høyrer ikkje kyrkjekonsertar, opplyssande fyredrag, og andre tilstellingar med velgjerande fyremål.

§ 5. Samkomor med dans eller andre samkomor der fyremålet heilt eller for det meste er moro eller tidartrøyte, må ha løyve frå politiet, dersom det er tilgjenge for ein uavgrensa krins av personar eller for folk som står i eit lag eller liknande samskipnad.

Slike samkomor skal vera slutt seinast kl. 2.

19 desbr.

§ 6. Utan løyve frå politiet kan ein ikkje halda offentleg dans som næring. Løyvet skal gjevast for kvar gong og til ein einskild ansvarleg person.

For kvar slik tilstelling krev politiet inn ei avgift åt heradskassa frå 10 til 50 kronor. Politiet fastset kor stor avgifta skal vera. Slike samkomor skal vera slutt seinast klokka 2. Det gjevne løyve kan takast att når som helst.

§ 7. Born under 15 år skal ikkje vera på offentleg dans utan i fylgje med foreldre eller andre fyresette.

§ 8. Det er forbode å selja tobakk til nokon under 15 år. Likeeins er det forbode å kjøpa tobakk til nokon under 15 år eller etter oppmoding frå slike born. Ein må heller ikkje la born under 15 år få tobakk som gåve, i byte, i lån eller som løn for arbeid og personlege tenestor.

§ 9. Brot mot desse vedtekter vert straffa etter § 339, 2 i straffelovi.

19 desbr.

Skrivelse fra Socialdepartementet.

Ved kongelig resolusjon av 10 d. m. er det bestemt:

«At sprengstoffet «A m m o n 3» med hjemmel i § 12, jfr. §§ 7 og 8, i ildsfarlighetsloven av 3 mai 1871 med senere tilleggslover tillates befordret med jernbane som almindelig il- og fraktgods på vilkår som opstilles av Socialdepartementet.»

Departementet fastsetter følgende bestemmelser for transport av nevnte sprengstoff:

«A m m o n 3 med sammensetning 70—80 % ammoniumnitrat, 1—3 % parafin, 2—4 % tremel, 15—25 % koksalt og høist 8 % lett gelatinert nitroglyserin eller lignende ikke ømfintligere stoffer såsom dinitroglykol og dinitroklorhydrin, tillates befordret med jernbane som almindelig il- og fraktgods på følgende betingelser:

1. Sprengstoffet skal i enhver henseende være lik det sprengstoff, som blev prøvet av inspektøren 5 november 1932.
2. Sprengstoffet skal være i patronform. Patronene legges i esker eller forenes til pakker av ikke over 2,5 kg.s vekt. Eskene (pakkene) gjøres vanntette f. eks. ved et solid overdrag av ceresin eller et lignende stoff.
3. Eskene (pakkene) skal være støtt anbragt i sterke, tette, sikkert lukkede trekasser som skal være foret med vanttett papir eller lignende. Lokket tillates inntil videre festet med glatte helst galvaniserte spiker, som tillater at kassen kan åpnes uten voldsomhet. Kassen skal ha sikker bærearbeid (håndtak, bærelister eller bærestropper) hvis vekten av sprengstoffet overstiger 25 kg. En kasse må ikke inneholde mer enn 50 kg.

4. Kassene skal merkes tydelig:

19 desbr.

**EKSPLOSIV
ANM.NITR. SPR.STOFF
AMMON 3**

og dessuten være påført avsenderens (firmaets) navn eller fabrikkmerke og vekten av sprengstoffet i kassen.

5. Fraktbrevet skal være ledsaget av en erklæring fra avsenderen (fabrikkbestyreren) om at sprengstoffets sammensetning er overensstemmende med hvad foran er angitt.

Fraktbrevet skal være påført en av avsenderen undertegnet erklæring om at innpakningen er overensstemmende med hvad der er bestemt i nærværende forskrifter.

6. Forsendelsen må skje i lukket vogn.

7. Ikke håndtersikre sprengstoffer, eksplosive tendmidler, ildsfarlige væsker og annet lett antendelig gods må ikke leses i samme vogn som ovennevnte sprengstoff.

8. Forsendelsen kan efter jernbanens bestemmelse foregå med godstog eller almindelig persontog.»

Skriv frå Landbruksdepartementet.

19 desbr.

I medhald av lov «om innskrenkning i adgangen til å slippe hingster, graokser, geitebukker og graværer på beite» av 4 juli 1919 § 1, jfr. kongeleg resolusjon av 5 desember 1919, vert fastsett:

- 1) Innan Hareid og Ulstein herad i Møre fylke skal det vera lovleg å lata gravær, utan umsyn til alder, gå på beite i sambeitestrekning, herunder og sambeite i innmark, i tidi frå 1 mars til 15 august.
2. Vedtaket gjeld til 1 januar 1936.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

20 desbr.

I henhold til § 1 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 skal departementet herved bestemme at grensene for det bygningsloven underlagte distrikt i Fåberg omkring Lillehammer for eftertiden skal være følgende:

1. Forsåvidt angår den del av bygningsdistriktet som ligger på østsiden av Mjøsen forandres grensene overensstemmende med Fåberg herredstyes beslutninger i møter 30 mai og 21 november 1932, således at grensene for denne del av bygningsdistriktet blir følgende:

Bygningsområdet begrenses av Lillehammer bys søndre, østre og nordre grense, samt den på et innsendt kart inntegnede røde linje og som nærmere er betegnet ved Årettas utløp i Mjøsen ved Lillehammer dampsg. Linjen

20 desbr.

fortsetter videre i ca. 500 m lengde opover langs Åretta, går derpå over den på kartet inntegnede runde plass i brandintervallen til gatekryss 45, følger så midt av gater over gatekryssene 37, 36, 34, 35, 23, 22, 21, 20, 17, 16, 8 og 7, derfra videre over gatekryss 6 til A, herfra over 1, 12 gjennom kvartalene til gatekryssene 85, 89, 91, 92, 93, 115, 107, 296, 297, 124, 134, 137, 145, 153, 155, 243, 244, 245, 246, derfra vestover over kryssene 247, 254, 255, 256, herfra videre nordover til 290, 291 til B. Fra dette punkt i rett linje til 0 og herfra over kryssene 294, 285, 267, 284, 283, 282, 278, 279, 280, 281 og ned til Mjøsen.

De ved kongelig resolusjon av 2 juli 1920 fastsatte grenser forsåvidt angår denne østlige del av bygningsdistriktet opheves.

2. Forsåvidt angår den del av bygningsdistriktet som ligger på vestsiden av Mjøsen vedblir de ved kongelig resolusjon av 2 juli 1920 fastsatte grenser å være gjeldende, således at denne del av bygningsdistriktet omfatter en strekning av 300 meter utenom byggebeltet, altså 500 meter fra Lillehammer bygrense.

21 desbr.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

Med hjemmel i lov av 24 juni 1931 um brigde i millombils lov av 6 juni 1930 til å fremja umsetnaden av jordbruksvaror §§ 3, 4, 5 og 8 og kongelig resolusjon av 16 desember 1932 bestemmes:

Innen distriktet for S/L Østlandets Melkesentral, S/L Telemark Melkesentral, S/L Aust-Agder Melkesentral, S/L Vest-Agder Melkesentral, S/L Vestlandets Mjølkesentral, S/L Møre Mjølkesentral, S/L Trøndelag Melkesentral og S/L Nord-Norges Melkesentral skal avgift til utjevning av prisforskjellen mellem konsum- og produksjonsmelk betales av all konsummelk (hmelk, fløte og skummet melk) som i tiden 1 januar—31 desember 1933 selges gjennom meieri, utsalg eller andre forretninger eller direkte fra produsent til forbruker.

Opgaveplikt.

Meieri, utsalg eller forretning skal hver måned levere nøiaktig opgave over hvor meget melk (hmelk, fløte og skummet melk) som er solgt eller levert til konsum i løpet av måneden. Sådan plikt påligger også enhver mellemmann, som på annen måte formidler omsetning av konsummelk. Likeså plikter produsenter som selger direkte til forbruker hver måned å levere en nøiaktig opgave over hvor meget konsummelk som er solgt i måneden. Har sådan produsent salg til fabrikk, baker, hotell eller lignende bedrift, eller til

meieri, utsalg eller annen forretning eller ved mellemmann, ^{21 desbr.} skal han i opgaven også angi hvor meget der er levert til sådan bedrift, utsalg eller mellemmann, med angivelse av bedriftens, utsalgets eller mellemmannens navn og adresse. For produsenter med salg direkte til forbruker kan Omsetningsrådet bestemme at opgaven innleveres hvert kvartal.

Fabrikker, bakere, hoteller og andre bedrifter, som regelmessig mottar konsummelk direkte fra produsenter, kan pålegges å levere opgave hver måned eller hvert kvartal over hvor meget melk som er tatt imot i måneden eller kvartalet.

Opgavene skal være levert til Omsetningsrådet, eller den dette bestemmer innen 2 dager efter månedens utløp.

Omsetningsrådet kan gi nærmere forskrifter om opgavenes innlevering og innhold.

Avgiftens fastsettelse.

Avgiften fastsettes til det beløp som vedkommende distrikts melkesentral bestemmer for sine medlemmer på beregningsmessig basis og overensstemmende med de der til enhver tid gjeldende regler for prisutjevning og prisansettelse. Beregningsgrunnlaget godkjennes av Omsetningsrådet.

Melkesentralene skal til enhver tid holde Omsetningsrådet underrettet om sine avgiftssatser.

Avgiften blir å fastsette pr. kg levert konsummelk. For produsenter som selger direkte til forbrukere og som ikke har innlevert opgave over sitt salg, kan avgiften beregnes efter et bestemt beløp pr. ku pr. år overensstemmende med vedkommende distrikts sentrals regler for sådan ansettelse.

Efter utgangen av vedkommende sentrals regnskapsår blir de avgiftspliktige som ikke er medlemmer av sentralen å godskrive hvad det av utjevningsavgiften er anvendt til sentralens administrasjon i forhold til den av hver innbetalte avgift, såfremt disse utgifter ikke allerede er fratrasket ved avgiftens fastsettelse.

Avgiftens opkreving og innbetaling.

For den melk som selges eller leveres gjennom meieri, utsalg eller forretning, kreves avgiften op hos bedriften.

Bedriften plikter i sitt oppgjør med leverandøren å avholde avgiftsbeløpet overensstemmende med de opgaver over dettes størrelse, som er tilstillet ham fra Omsetningsrådet eller den dette har bemyndiget dertil. Avgiftsbeløpet skal holdes adskilt i kasse eller settes inn på egen bankbok. Vedkommende bedrift, dens eier eller bestyrer er ansvarlig for avgiften.

For salg direkte til forbruker kreves avgiften op hos produsenten. Skjer sådan direkte leveranse til fabrikk,

21 desbr. baker, hotell eller andre som bruker konsummilk i sin bedrift, kan avgiften opkreves hos bedriften på samme måte som foran for utsalg bestemt.

Avgiften forfaller til betaling den siste dag i hver måned og skal være innbetalt til Omsetningsrådet eller den dette bestemmer innen den 15. i etterfølgende måned. Avgiften innbetales i det distrikt hvor melken selges til forbruk og utregnes efter de regler som gjelder for dette distrikts sentral uten hensyn til om melken er produsert i en annen sentrals distrikt eller i distrikt uten sentral.

Har en bedrift undlatt å avholde avgiften ved oppgjør med leverandøren — og erholdes ikke beløpet hos bedriften — kan avgiften kreves hos leverandøren.

Omsetningsrådet kan gi nærmere forskrifter om avgiftens opkrekning og innbetaling.

Sentralens regnskapsplikt og avgiftens anvendelse.

Hvor avgiftens opkrekning er overlatt distriktets melkesentral, plikter denne å føre særskilt regnskap for de avgiftsbeløp som er innbetalt fra ikke-medlemmer. Sentralen plikter å fremlegge regnskap for Omsetningsrådet for utjevningsavgiftens innkrekning og anvendelse så vel for medlemmer som for ikke-medlemmer.

Avgiften anvendes som tilskudd til produksjonsmelkeprisen overensstemmende med de av vedkommende distrikts melkesentral fastsatte regler, som må være godkjent av Omsetningsrådet.

Meierier som ikke er tilsluttet noen sentral, må for å få tilskudd til produksjon, underkaste sig de forskrifter og den kontroll som til enhver tid gjelder for meierier og medlemmer som står tilsluttet sentralen.

Meierier som ved siden av konsummelksalg også driver foredling, men som ikke er tilsluttet sentralen, kan i sine oppgjør for avgiften fratrekke et beløp, som tilsvarer hvad de efter disse regler vilde fått som tilskudd hvis de hadde vært medlemmer av sentralen. Omsetningsrådet kan efter ansøking tilstå også andre bedrifter hvor produksjonen skjer meierimessig samme rett. Meieriet og bedriften er i disse tilfelle forpliktet til å fremlegge de opgaver og underkaste sig den kontroll som Omsetningsrådet bestemmer.

Fríttagelse for avgift.

Ved jordbruk med bare 1 ku opkreves ikke utjevningsavgift. Også ellers kan avgiftsopkrekning undlates hvor salget er mere tilfeldig eller er av mindre betydning, eller hvor spesielle forhold for øvrig tilsier det.

Kontroll.

21 desbr.

Omsetningsrådet eller den dette bestemmer kan føre den nødvendige kontroll med at opgaver og innbetalinger i henhold til denne skrivelse er riktige. Det har herunder adgang til meieriers, utsalgs, forretnings og mellemenns innveiningslister og bokførsel forsåvidt angår melkeomsetningen. Det har adgang til fjøs for å telle besetningen. Forsåvidt avgiftens innkreving og tilskuddets utbetaling er overlatt Melkesentralen, har Omsetningsrådet eller den dette bemyndiger adgang til alle opgaver og beregninger og enhver bokførsel vedkommende utjevningsvirksomheten.

Straffansvar.

Overtredelse av disse forskrifter straffes med bøter.

Ikrafttredelse.

Disse forskrifter trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon.

23 desbr.

1. Justisdepartementet bemyndiges til å fastsette nærmere regler for meddelelse av oppholdstillatelse på ubestemt tid, herunder bestemmelse om lægeundersøkelse efter § 6 i lov av 22 april 1927 med tilleggslov av 30 juni 1932 nr. 10.
2. Den i § 18, 3. ledd i lov nr. 10 av 30 juni 1932 om forandring i lov om utlendingers adgang til riket av 22 april 1927 omhandlede myndighet skal herefter være Centralpasskontoret.

Kongelig resolusjon.

23 desbr.

Med hjemmel i § 15 i lov om børser av 19 juni 1931 bestemmes at der i kalenderåret 1933 skal erlegges skibsavgift til Bergens børs av ethvert ved Bergens tollsted til utlandet ekspedert skib efter en sats av 17 øre pr. beregnet registertonns bestuvning av de varer — varer bestemt til skibets eget bruk ikke medregnet — som skibet har innlastet innen tollstedets distrikt.

Skrivelse fra Socialdepartementet.

23 desbr.

I medhold av kongelig resolusjon av 25 april 1924 stadfester departementet i henhold til § 5 i lov av 2 april 1917 den av herredstyret i Lista, Vest-Agder fylke, i møter 22 september og 10 desember 1932 fastsatte vedtekt for herberger og beverternæringen i Lista som gjeldende inntil videre fra og med 1 februar 1933.

Vedtekten lyder således:

§ 1. Enhver der gjør sig en næring av å drive herberge (hotell, pensjonat, losjijhus og lignende) eller bevert-

23 desbr. ning med mat eller drikke, skal sørge for at der i de dertil benyttede lokaler intet forefaller som strider mot orden og sømmelighet. Berusede personer må ikke tilstedes adgang til bevertninger eller herberger.

§ 2. Ingen må i herberger eller bevertninger finnes i åpenbar beruset tilstand eller gjøre sig skyldig i voldsom eller støiende opreden, hvorved andre gjester, verten eller dennes familie eller tjenere fortreddiges, eller andre av husets beboere eller omboende naboer forstyrres, og heller ikke på annen måte vise uanstendig eller forargerlig opførsel.

§ 3. Bevertningsstedene skal holdes lukket fra kl. 10,30 em. (kl. 22,30) til kl. 6 form. i tiden fra 1 april til 1 oktober og fra kl. 10 em. (kl. 22) til kl. 6 form. den øvrige del av året. Søn- og helligdager holdes lukket til kl. 5 em. (kl. 17).

I denne tid må ingen bevertning med mat eller drikke foregå. Gjестene kan dog opholde sig i lokalene inntil 1/2 time efter lukketid for å fortære det som er bestilt. Disse bestemmelser gjelder ikke bevertning av reisende og faste gjester i herberger.

Det er overlatt politiet så vel ved enkelte leiligheter å gi særlig tillatelse til å lukke senere og åpne tidligere, som å meddele almindelig lignende tillatelse til bevertningssteder hvor bevertning med mat skjønnes å være hovedsaken, og hvor tillatelsen ikke antas å ville bli misbrukt. Omvendt kan politiet i alle tilfelle hvor det finner at vedkommende verter ikke overholder den tilbørlige orden eller hvor naboene forstyrres ved støi i lokalet, pålegge lukning tidligere. Politiets tillatelse kan når som helst og uten varsel tilbakekalles.

§ 4. Politiet kan forby at der til betjening i bevertningslokaler benyttes kvinner under en viss alder.

§ 5. På bevertningssteder med tilliggelser hvor der bevertes med mat eller drikke, er det forbudt å fortære avhentede eller medbragte rusdrikke som bevertningens innehaver overhodet eller på det tidspunkt ikke har rett til å skjenke, jfr. lov av 5 april 1927 § 59.

§ 6. Politiets funksjonærer kan når som helst i den tiden herberger og bevertninger er åpne inspisere disse og alle rum som står i forbindelse med dem.

§ 7. Et avtrykk av disse vedtekter skal opslåes på et iøinefallende sted i ethvert herberge og enhver bevertning.

§ 8. Overtredelse av disse vedtekter straffes efter loven, jfr. straffelovens § 339, II.

Utgiver: Byråchef M. Hofgaard